

Nr 55

Av herr **Eriksson** i Bäckmora **m. fl.** om utredning angående formerna för uttagandet av viss energiskatt.

(Lika lydande med motion nr 32 i Första kammaren)

Till grund för 1957 års riksdagsbeslut angående energibeskattningen låg en promemoria i vilken föreslogs en styckeskatt för den elkraft som distribueras för borgerliga behov. De remissinstanser som i första hand representerade kraftdistributörerna förordade emellertid en värdeskatt för sådan kraft, dvs. samma skatteform som för kraft som förbrukas för industriellt ändamål. En värdeskatt ansågs nämligen mindre tariffrubbande samt enklare från uppbörds- och redovisningssynpunkt. I proposition nr 175 till 1957 års riksdag föreslog därför departementschefen att skatten på detaljdistribuerad kraft skulle uttagas som värdeskatt med en skattesats av 5 %. Under år 1958 ändrades skatteuttaget till 7 %.

När energiskatt på detaljdistribuerad kraft infördes första gången år 1951 uttogs skatten som en styckeskatt med 1 öre/kWh.

För uttag av skatt på detaljdistribuerad kraft har sålunda båda skattesystemen tillämpats. Ehuru icke något av båda alternativen kan medföra full rättvisa mot alla slag av abonnenter, är det obestridligt att nuvarande system med värdeskatt medför en hårdare belastning av landsbygden i jämförelse med städer och andra tätorter.

Påståendet att en styckeskatt skulle verka tariffrubbande kan knappast anses vara av avgörande betydelse för valet av skattesystem, så länge som någon enhetlig eltariff icke existerar. F. n. tillämpas flera varianter av den s. k. normaltariffen jämsides med ett stort antal äldre tariffer på landsbygden. Enligt Svenska elverksföreningen pågår dessutom f. n. en utredning om debitering av de fasta elavgifterna efter effektuttaget i stället för efter det tariffenhetstal som beräknas efter de grunder som fastställts i normaltariffen.

Såväl större enskilda kraftdistributörer som flera kommunala elverk och ett stort antal distributionsföreningar på landsbygden påför elabbonenterna elskatt genom förhöjning av energipriset med ett öre per kWh, eller anger att de avgifter som debiteras abonnenterna inkluderar den 7-procentiga elskatten. Anledningen härtill torde vara, att man funnit detta förfarande enklare från debiteringssynpunkt än att påföra varje räkning ett 7-procentigt tillägg. Man har därför anledning förmoda, att en styckeskatt från debiteringssynpunkt skulle föredragas framför värdeskatt av flertalet kraftdistributörer i landet.

Härtill kommer att en styckeskatt av 1 öre/kWh på detaljdistribuerad kraft med all sannolikhet skulle medföra något högre inkomst för statsverket än den nuvarande 7-procentiga värdeskatten.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att frågan om lämplig skatteform för uttagande av energiskatt på detaljdistribuerad kraft (elskatt) och lämplig skattesats för sådan kraft blir föremål för en särskild utredning.

Stockholm den 18 januari 1961

John Eriksson
i Bäckmora

Sven Ekström

Erik Larsson
i Norderön

Carl Östlund

Rune Gustavsson
i Alvesta

Sven Vigelsbo

Karl Björkänge

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

Emil Elmwall

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärålund

G. Larsson
i Luttra

Nr 56

Av herr **Larsson** i Hedenäset, om uttagande av den allmänna varus-
skatten i produktions- eller partihandelsledet.

(Lika lydande med motion nr 33 i Första kammaren)

Stockholm den 18 januari 1961

Harald Larsson
i Hedenäset